

Virsraksts: Par tiesas kompetenci jēdziena „būtiski” izvērtējumā Darba likuma 101.panta pirmās daļas 1.punktā

Tēze: Darba likuma 101.panta pirmās daļas 1.punktā norādīts: „(..) būtiski pārkāpis darba līgumu (..)”. Jēdziens „būtiski” ir ģenerālklausula, kuras aizpildīšana ar saturu ir atstāta tiesību piemērotāju ziņā. No minētā secināms, ka vispirms, protams, darba devējam ir izvērtējams, vai pārkāpums ir būtisks, taču, skatot strīdu tiesā, neapšaubāmi tiesas pienākums ir pārbaudīt, vai darba devējs pareizi šo jēdzienu piemērojis konstatētajiem apstākļiem.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas

Senāta Civillietu departamenta

2011. gada 9.februāra

SPRIEDUMS

Lietā Nr. SKC –299/2011

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāts šādā sastāvā

tiesas sēdes priekšsēdētāja senatore referente E.Vernuša

senators N.Salienieks

senatore I.Skultāne,

piedaloties prasītājas pārstāvei T.P.,

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu sakarā ar SIA „Nikrina” kasācijas sūdzību par Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2010.gada 8.aprīļa spriedumu T.K. prasībā pret SIA „Nikrina” par uzteikuma atzīšanu par spēkā neesošu, darba tiesisko attiecību izbeigšanu un samaksas par darba piespiedu kavējumu piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] T.K. 2009.gada 6.jūlijā cēlusi prasību pret SIA „Nikrina” par uzteikuma atzīšanu par spēkā neesošu, darba tiesisko attiecību izbeigšanu un samaksas par darba piespiedu kavējumu piedziņu, norādot, ka 2007.gada 24.jūlijā atbildētāja pieņēmusi viņu darbā par pārdevēju veikalā „Tabakas paradīze”, kas atrodas [..] ielā 4, Daugavpilī. Saskaņā ar darba līgumu prasītājai noteikta mēneša darba alga Ls 120 un darba laiks no plkst. 8.00 līdz plkst. 17.00 ar pusdienu pārtraukumu no plkst. 12.00 līdz plkst. 13.00.

[1.1] Prasītāja norāda, ka 2009.gada 16.janvārī, kad viņa atradusies savā darba vietā, noticis uzbrukums – A.J. no gāzes baloniņa iepūtis viņai sejā gāzes strūklu un no veikala letes

nolaupījis 30 cigarešu paciņas. Uzbrukuma rezultātā viņa guvusi sejas un acu ķīmiskos apdegumus, tādēļ ilgstoši slimojusi un bijusi darbnespējīga šādos laika posmos:

no 2009.gada 16.janvāra līdz 2009.gada 9.februārim,
no 2009.gada 12.februāra līdz 2009.gada 21.februārim,
no 2009.gada 22.februāra līdz 2009.gada 11.martam,
no 2009.gada 12.marta līdz 2009.gada 27.martam,
2009.gada 28.martā,
no 2009.gada 31.marta līdz 2009.gada 9.aprīlim,
no 2009.gada 10.aprīļa līdz 2009.gada 29.maijam.

Darbnespēju 2009.gada 28.martā apliecina izraksts no stacionārā/ambulatorā pacienta medicīniskās kartes, bet no 2009.gada 31.marta līdz 9.aprīlim - darbnespējas lapa A Nr.582 un no 2009.gada 10.aprīļa līdz 29.maijam - darbnespējas lapa B Nr.582.

[1.2] Prasītāja 2009.gada 28.martā lūgusi atbildētāju atbrīvot viņu no darba veselības stāvokļa dēļ, taču atbildētāja piekritusi atbrīvošanai tikai pēc pušu vienošanās un ar nosacījumu, ja viņa atteiksies no darba algas izmaksām un kompensācijas par neizmantoto atvaļinājumu. Šādu SIA „Nikrina” priekšlikumu prasītāja uzskatījusi par nepamatotu un nepieņemamu, jo veselības kaitējums viņai nodarīts darba vietā, kad viņa pildījusi savus pienākumus darba devēja interesēs. Atbildētājas atteikums apmaksāt darbnespējas lapas A izraisījis konfliktu, kura laikā izteikti draudi atbrīvot viņu no darba par Darba likuma normu pārkāpumu.

[1.3] T.K. vērsusies 2009.gada martā Valsts darba inspekcijā ar lūgumu veikt pārbaudi jautājumā par viņai aprēķināto un izmaksāto darba algu. No Valsts darba inspekcijas 2009.gada 23.marta atbildes uzzinājusi, ka saskaņā ar atbildētāja 2009.gada 12.februāra rīkojumu Nr.10 viņai uzteikts darba līgums pēc Darba likuma 101.panta pirmās daļas 1.punkta, taču ievērojot šā likuma 109.panta trešajā daļā noteikto aizliegumu uzteikt darba līgumu darbinieka darbnespējas laikā, atbildētāja ar 2009.gada 13.marta pavēli Nr.14 savu uzteikumu atcēlusi, tāpēc uz 2009.gada 20.martu darba tiesiskās attiecības nav pārtrauktas.

[1.4] Prasītāja 2009.gada 4.jūnijā saņēmusi ierakstītā sūtījumā darba devējas 2009.gada 9.aprīļa rīkojumu Nr.13 par viņas atlaišanu 2009.gada 9.aprīlī Darba likuma pārkāpuma dēļ. Rīkojumā ir atsauce uz Darba likuma 101.panta 1.punktu, kas darba devējam ļauj atbrīvot darbinieku gadījumā, ja darbinieks bez attaisnojoša iemesla būtiski pārkāpis darba līgumu vai noteikto darba kārtību, taču rīkojumā nav norādīts, kā izpaužas viņas vaina, kad un kādu darba līguma punktu viņa ir pārkāpusi. Turklāt rīkojumā Nr.13 darba devēja atsaukusies uz 2009.gada 29.marta rīkojumu Nr.11, kas savukārt pamatots ar 2009.gada 28.februāra rīkojumu Nr.10, taču pēdējais ir atcelts ar atbildētājas 2009.gada 13.marta pavēli Nr.14.

[1.5] T.K. ieskatā, 2009.gada 9.aprīļa rīkojumu Nr.13 SIA „Nikrina” ir izdevusi viņas darbnespējas laikā, pārkāpjot Darba likuma 109.panta trešās daļas noteikumus, kas darba devējai aizliedz uzteikt darba līgumu darbinieka pārejošas darbnespējas laikā, kā arī laikā, kad darbinieks ir atvaļinājumā vai neveic darbu citu attaisnojošu iemeslu dēļ. Turklāt ar 2009.gada 29.marta rīkojumu Nr.11 viņa nav iepazīstināta.

[1.6] Pamatojoties uz Darba likuma 16.panta piekto daļu, 30., 31., 59., 75.pantu, 93.panta otro daļu, 109.panta trešo daļu, 103.panta pirmās daļas 2.punktu, 124.panta pirmo un otro daļu, 126.panta pirmo daļu, 125., 128. un 131.pantu, prasītāja lūgusi atzīt darba devēja uzteikumu par spēkā neesošu, izbeigt darba tiesiskās attiecības ar tiesas spriedumu un piedzīt no atbildētāja vidējo izpeļņu par darba piespiedu kavējuma laiku no 2009.gada 30.maija līdz tiesas nolēmuma spēkā stāšanās dienai Ls 763,47 apmērā.

[2] Ar Daugavpils tiesas 2009.gada 26.novembra spriedumu T.K. prasība noraidīta.

[3] Izskatījusi lietu sakarā ar T.K. apelācijas sūdzību, Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija ar 2010.gada 8.aprīļa spriedumu T.K. prasību apmierinājusi.

Tiesa atzinusi SIA „Nikrina” uzteikumu T.K. par spēkā neesošu un izbeigusi darba tiesiskās attiecības starp SIA „Nikrina” un T.K. ar tiesas spriedumu 2010.gada 8.aprīlī; piedzinusi no SIA „Nikrina” T.K. labā atlīdzību par darba piespiedu kavējuma laiku no 2009.gada 30.maija līdz 2009.gada 17.novembrim Ls 1007,55, ieturot likumos paredzētos nodokļus; piedzinusi no SIA „Nikrina” valsts labā valsts nodevu Ls 150,19 un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 8,59.

Spriedums pamatots ar šādiem argumentiem.

[3.1] Darba devēja ar 2009.gada 29.marta rīkojumu Nr.11 uzteikusi T.K. darba līgumu, pamatojoties uz Darba likuma 101.panta pirmās daļas 1.punktu, bet prasītāja apstrīdējusi uzteikuma pamatojumu, uzskatot, ka pārkāpta darba līguma uzteikšanas kārtība un norādījusi, ka darba devēja rakstisko uzteikumu saņēmusi tikai 2009.gada 4.jūnijā.

[3.2] No lietas materiāliem redzams, ka darba devēja ir norādījusi tikai uzteikuma tiesisko pamatu, taču rīkojumā nav minējusi faktiskos apstākļus, kas ir darba līguma uzteikuma pamatā un kuri norādīti uz T.K. izdarītajiem pārkāpumiem.

[3.3] Atbildētāja 2009.gada 29.marta rīkojumu Nr.11 pamatojusi ar atsauci uz 2009.gada 28.februāra rīkojumu Nr.10, bet šajā dokumentā darba devēja norādījusi T.K. pārkāpumus – nepamatotu brīvdienas pārceļšanu no 2009.gada 10.februāra uz 11.februāri, turpmākus darba sākuma kavējumus un 2009.gada 1.janvāra inventarizācijas akta neparakstīšanu. Par

izdarītajiem pārkāpumiem darba devējs nolēmis atlaist prasītāju no darba 2009.gada 13.martā atbilstoši Darba likuma 101.panta pirmās daļas 1.punktam.

Tādējādi SIA „Nikrina” paskaidrojumos norādītie apstākļi, ar kuriem pamatots prasītājas darba līguma uzteikums, pilnīgi atšķiras no 2009.gada 28.februāra rīkojumā Nr.10 izklāstītajiem apstākļiem, ar kuriem pamatots 2009.gada 29.marta uzteikums. Tiesa secinājusi, ka T.K. ar 2009.gada 28.februāra rīkojumu Nr.10 rakstveidā nav iepazīstināta, jo tajā laikā viņai bijusi pārejoša darbnespēja. Turklāt Latgales reģionālā valsts darba inspekcija ir konstatējusi, ka šo darba līguma uzteikumu SIA „Nikrina” vadība atcēlusi ar 2009.gada 13.marta pavēli Nr.14.

Darba devējas SIA „Nikrina” uzteikums T.K. ir atzīstams par tiesiski nepamatotu un spēkā neesošu, jo uzteikuma pamatā esošo apstākļu atšķirīgais izsklāsts, ko satur 2009.gada 28.februāra rīkojums Nr.10 un tiesai iesniegtie atbildētāja paskaidrojumi, izskaidrojams ar faktu, ka uz tikšanos ar prasītāju 2009.gada 29.martā darba devējas pārstāvis ieradies ar jau iepriekš sagatavotu uzteikuma tekstu, tāpēc 2009.gada 29.marta rīkojumā Nr.11 nevarēja norādīt vēlāk radušos uzteikuma iemeslu - prasītājas darba kavējumu 2009.gada 28.martā.

[3.4] Lietā iesniegtie izraksti no ambulatorās pacienta medicīniskās kartes apstiprina T.K. saslimšanas faktu 2009.gada 28.martā, bet darba devēja to nav izvērtējusi kopsakarā ar apstākļiem, ka prasītājas darbnespēja iestājusies 2009.gada 16.janvārī darba vietā pārdzīvotā uzbrukuma rezultātā un turpinājusies vēl arī pēc 28.marta līdz pat 2009.gada 29.maijam. Šādā situācijā prasītājas pārkāpumu nevar uzskatīt par būtisku un samērīgu ar darba devēja uzteikumu, jo īpaši ņemot vērā, ka 2009.gada 29.marta uzteikumā nav norādes uz T.K. darba kavējumu 28.martā, savukārt par 2009.gada 28.februāra rīkojumā Nr.10 uzskaitītajiem pārkāpumiem darba devēja no T.K. paskaidrojumu nav pieprasījusi.

Prasītājai 2009.gada 28.martā nebija iespējas iekļūt veikalā „Tabakas paradīze” [...] ielā 4, Daugavpilī, kas saskaņā ar darba līgumu ir viņas darba vieta, jo veikala atslēgas kopš 2009.gada februāra atradās pie darba devējas, bet no liecinieces A.A. liecībām izriet, ka pēc 2009.gada 25.februāra veikals tika slēgts un sākās mantu un preču izvešana.

[3.5] Lietā ir pierādīts prasītājas apgalvojums, ka darba devējas uzteikumu viņa saņēmusi 2009.gada 4.jūnijā, līdz ar to T.K. ir ievērojusi prasības celšanas termiņu, jo 2009.gada 4.jūlijs bija sestdiena, tādēļ par termiņa pēdējo dienu atzīstama nākamā darba diena - 6.jūlijs, kad prasības pieteikums nodots sakaru iestādē.

[3.6] Iepriekš izklāstīto apstākļu dēļ uzteikums atzīstams par tiesiski nepamatotu un darba devēja nav ievērojusi arī noteikto darba līguma uzteikšanas kārtību, tādējādi prasītāja atjaunojama iepriekšējā darbā. Ievērojot T.K. lūgumu, pušu darba tiesiskās attiecības

izbeidzamas ar tiesas spriedumu 2010.gada 8.aprīlī. Atbilstoši Darba likuma 126.panta pirmajai daļai un T.K. prasījuma apmēram no SIA „Nikrina” prasītājas labā piedzenama atlīdzība par darba piespiedu kavējuma laiku no 2009.gada 30.maija līdz 2009.gada 17.novembrim, kas saskaņā ar lietā iesniegto aprēķinu ir Ls 1007,55 un atbilst Darba likuma 61.panta noteikumiem par minimālo darba algu.

[4] Kasācijas sūdzību par spriedumu iesniegusi SIA „Nikrina”, lūdzot to atcelt un nodot lietu jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā tālāk minēto apsvērumu dēļ.

[4.1] Tiesa nav pareizi piemērojusi Darba likuma 124.pantu, jo pārkāpusi kompetences robežas, atzīstot, ka prasītājas pārkāpumu nevar uzskatīt par būtisku un samērīgu ar darba devēja uzteikumu.

Par pamatu darba devēja uzteikuma atzīšanai par spēkā neesošu saskaņā ar Darba likuma 124.panta pirmo daļu var būt uzteikuma tiesiskā pamatojuma trūkums vai noteiktā darba līguma uzteikšanas kārtības pārkāpums. Tiesas kompetencē neietilpst darbinieka pārkāpuma samērīguma novērtējums, kas ir tikai darba devēja tiesību izmantošanas jautājums. Tādējādi tiesa pieļāvusi Civilprocesa likuma 192.panta noteikumus.

[4.2] Tiesa nav piemērojusi Ministru kabineta noteikumus Nr. 152 „Darbnespējas lapu izsniegšanas kārtība”, bet gan no civillietas materiāliem secinājusi par prasītājas darbnespēju 2009.gada 28.martā.

[4.3] Spriedumā nav atsauce ne uz vienu civillietas materiālos esošu pierādījumu, konstatējot, ka prasītājai nebija iespēja iekļūt veikalā „Tabakas paradīze” 2009.gada 28.martā, tādējādi pārkāpusi Civilprocesa likuma 97.panta trešo daļu.

[4.4] Tiesa nav pareizi iztulkojusi Darba likuma 122.pantu, konstatējot, ka prasība tiesā iesniegta ievērojot prasības iesniegšanas viena mēneša termiņu.

Prasītāja 2009.gada 29.martā ir iepazīstināta ar uzteikuma saturu, viņa atteikusies to pieņemt, tādējādi uzskatāms, ka uzteikums ir saņemts tajā pašā dienā. Uzteikuma vēlākai izsūtīšanai pa pastu nav nekādas tiesiskas nozīmes. Līdz ar to prasības celšanas termiņš skaitāms no 2009.gada 29.maija.

[5] Paskaidrojumus sakarā ar kasācijas sūdzību iesnieguši T.K. pārstāvji, norādot, ka apelācijas instances tiesa novērtējusi visus lietas apstākļus un pierādījumus, nepārkāpjot procesuālo tiesību normas, pareizi piemērojusi materiālo tiesību normas un nav pārkāpusi kompetences robežas.

[6] Kasācijas instances tiesas sēdē atbildētājas pārstāvis nebija ieradies. Ņemot vērā, ka atbildētājai par tiesas sēdi pienācīgi paziņots, Senāts atzina par iespējamu izskatīt lietu atbildētājas pārstāvja prombūtnē, kā to paredz Civilprocesa likuma 468.pants.

Prasītājas pārstāve, sniedzot paskaidrojumus, kasācijas sūdzību neatzina.

Motīvu daļa

[11] Pārbaudījis sprieduma likumību attiecībā uz personu, kas to pārsūdzējusi, un attiecībā uz argumentiem, kas minēti kasācijas sūdzībā, kā to nosaka Civilprocesa likuma 473.panta pirmā daļa, Senāts uzskata, ka apelācijas instances tiesas spriedums atstājams negrozīts.

[12] Apelācijas instances tiesa konstatējusi, ka atbildētāja ar 2009.gada 29.marta rīkojumu nr.11 uzteikusi prasītājai darba līgumu, pamatojoties uz Darba likuma 101.panta pirmās daļas 1.punktu. Minētā tiesību norma nosaka, ka darba devējam ir tiesības rakstveidā uzteikt darba līgumu, vienīgi pamatojoties uz apstākļiem, kas saistīti ar darbinieka uzvedību, viņa spējām vai ar saimniecisku, organizatorisku, tehnoloģisku vai līdzīga rakstura pasākumu veikšanu uzņēmumā, ja darbinieks bez attaisnojoša iemesla būtiski pārkāpis darba līgumu vai noteikto darba kārtību.

[12.1] Darba likuma 102.pantā noteikts, ka, uzteicot darba līgumu, darba devējam ir pienākums rakstveidā paziņot darbiniekam par tiem apstākļiem, kas ir darba līguma uzteikuma pamatā. Tas nozīmē, ka nav pietiekami uzteikumā norādīt tikai uzteikuma tiesisko pamatu, kas minēts kādā no 101.panta pirmās daļas punktiem, bet ir jānorāda arī uz konkrētiem faktiskiem apstākļiem, kas pie tam atbilst un veido uzteikuma tiesisko pamatu. Tajā pašā laikā likums nenosaka, cik detalizētam jābūt šo apstākļu izklāstam.

Konkrētajā gadījumā tiesa konstatējusi, ka uzteikumā nav norādes par apstākļiem, kas ir uzteikuma pamatā, bet ir atsauce uz 2009.gada 28.februāra rīkojumu nr. 10. Arī šajā rīkojumā bija ietverts darba līguma uzteikums.

[12.2] Uzteikuma pamatā esošie apstākļi var nebūt tieši norādīti darba devēja uzteikumā, bet ietverti citā dokumentā, piemēram, dienesta izmeklēšanas atzinumā, ja uz to ir atsauce uzteikumā vai arī tiesa konstatē, ka darbinieks ir ar to rakstveidā iepazīstināts (*sk. Augstākās tiesas tiesu prakses apkopojums "Par likumu piemērošanu, izšķirot tiesās strīdus, kas saistīti ar darba līguma izbeigšanos vai grozīšanu" 2004, 9.lpp.*).

Apelācijas instances tiesa, izvērtējot pierādījumus lietā, konstatējusi, ka pirmkārt, prasītāja ar 2009.gada 28.februāra rīkojumu nr.10 rakstveidā nav tikusi iepazīstināta, jo viņai tajā laikā bijusi pārejoša darbnespēja, otrkārt, iepriekšējo uzteikumu atbildētāja ar 2009.gada 13.marta pavēli atcēla, treškārt, atbildētāja par 2009.gada 29.marta uzteikuma faktiskajiem apstākļiem lietas izskatīšanas gaitā ir sniegusi pilnīgi pretējus paskaidrojumus.

[12.3] Pamatojoties uz šiem secinājumiem, tiesa atzinusi, ka apstrīdētais uzteikums ir tiesiski nepamatots un spēkā neesošs, kas atbilst lietā konstatētajiem apstākļiem. Minētais atbilstoši Darba likuma 124.panta pirmajai daļai ir pamats uzteikuma atzīšanai par spēkā neesošu.

Tā kā apelācijas instances tiesa atzinusi, ka uzteikums nav tiesiski pamatots, kas ir pamats tā atzīšanai par spēkā neesošu, tad nav nozīmes kasācijas sūdzības argumentiem par darbnespējas lapas noformēšanu un prasītājas iespējām iekļūt savā darba vietā 2009.gada 28.martā. Turklāt tiesas secinājumi par minētajiem jautājumiem ir balstīti uz pierādījumu rūpīgu izvērtēšanu, bet atbilstoši Civilprocesa likuma 450.panta trešajai daļai pierādījumu jauna vērtēšana un lietas apstākļu noskaidrošana nav Senāta kompetence.

[13] Kasācijas sūdzībā norādīts, ka tiesas kompetencē neietilpst darbinieka izdarītā pārkāpuma būtiskuma un samērīguma vērtējums, kas ir tikai darba devēja tiesību izmantošanas jautājums. Senāts atzīst, ka šāds arguments nav pamatots.

Darba likuma 101.panta pirmās daļas 1.punktā norādīts: “(..) būtiski pārkāpis darba līgumu (..)”. Jēdziens „būtiski” ir ģenerālklausula, kuras aizpildīšana ar saturu ir atstāta tiesību piemērotāju ziņā. No minētā secināms, ka vispirms protams darba devējam ir izvērtējams, vai pārkāpums ir būtisks, taču, skatot strīdu tiesā, neapšaubāmi tiesas pienākums ir pārbaudīt, vai darba devējs pareizi šo jēdzienu piemērojis konstatētajiem apstākļiem.

Pārkāpuma būtiskuma izvērtēšana, savukārt, ir saistīta ar Darba likuma 101.panta otrajā daļā noteikto, ka, lemjot par iespējamo darba līguma uzteikumu, darba devējam ir pienākums izvērtēt izdarītā pārkāpuma smagumu, apstākļus, kādos tas izdarīts (..). Faktiski šī tiesību norma nosaka darba devējam pienākumu izvērtēt pārkāpuma samērīgumu ar konkrētajām sekām – darba līguma uzteikumu. Taču, tāpat kā attiecībā uz pārkāpuma būtiskumu, strīda gadījumā tiesai ir jāpārbauda, vai ir ievērots samērīgums, jo tiesa strīdu izskata pēc būtības, ko Senāts jau ir norādījis lietās SKC-588/2010, SKC- 1286/2010.

[14] Kasācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka prasītāja ar uzteikuma saturu ir iepazīstināta 2009.gada 29.martā un viņa atteikusies to pieņemt, līdz ar to uzskatāms, ka

uzteikums ir saņemts tajā pašā dienā un tādējādi prasītāja ir nokavējusi prasības celšanas termiņu.

Senāts atzīst, ka arī šis kasācijas sūdzības arguments konkrētajā gadījumā nedod pamatu sprieduma atcelšanai.

Apelācijas instances tiesa konstatējusi, ka 2009.gada 29.martā prasītāja ir iepazīstināta ar uzteikumu, bet viņa atteikusies parakstīt. Tajā pašā laikā tiesa arī konstatējusi, ka uzteikums bijis vienā eksemplārā un prasītājai tas nav ticis izsniegts. Senāta ieskatā, par darba līguma uzteikuma dienu atzīstama diena, kad darbinieks ir šo uzteikumu saņēmis. Jāņem vērā, ka Darba likuma 102.panta prasība par uzteikuma rakstveida formu nozīmē to, ka otrai pusei ir tiesības saņemt rakstiski izteikto uzteikumu, lai ar to iepazītos mierīgos apstākļos un apsvērtu, vai to apstrīdēt.

Nav strīda par to, ka atbildētāja uzteikumu prasītājai pa pastu nosūtīja tikai maija beigās un prasītāja to saņema 4.jūnijā, līdz ar to tiesa pareizi atzina, ka prasītāja nav nokavējusi prasības celšanas termiņu. Atbildētājai bija iespējams uzteikumu nosūtīt tajā pašā dienā, tas ir, 29.martā, nevis gaidīt līdz maija beigām.

Pastāvot šādiem apstākļiem, apelācijas instances tiesas spriedums atstājams negrozīts, bet kasācijas sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 474.panta 1.punktu, Senāts

n o s p r i e d a

Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2010.gada 8.aprīļa spriedumu atstāt negrozītu, bet SIA "Nikrina" kasācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja	senatore	(paraksts)	E.Vernuša
	senators	(paraksts)	N.Salienieks
	senatore	(paraksts)	I.Skultāne

